

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Det var et virkelig mærkeligt heimanløs, bare at gå med det.
Man skulle tro, vi var vant til det efterhånden. Vi har alligevel gjort det.
Vi talte lige om forleden.
De gør vi jo aldrig. Vi ser jo aldrig hej til hinanden på den måde.
Det er kun, når vi sidder herinde. Og vi glemte jo os i dag.
Jeg havde troet med, at vi havde været herinde i dag, og vi havde været herinde i dag.
Og vi havde været herinde i dag, og vi havde været herinde i dag, og vi havde været herinde i dag.
Jeg havde troet med, at nu ville jeg for hver gang, jeg kom i døren, sige hej, Kristine.
Hej, Camilla.
Det blev jeg simpelthen nødt til at prøve af.
Det er jo faktisk vildt mærkeligt, at det er jo ikke noget, vi overhovedet nogle siden gør.
Det gør man jo heller ikke.
Nej, det gør man ikke.
Når jeg kommer hjem til min forældre, siger jeg hej, mor.
Hej, skat.
Og det kunne man måske godt.
Jeg siger ikke hej, mor. Jeg roper bare, hey.
Som den voksne teenager.
Hvad er der at spise?
Hvad skal jeg spise?
Nå, det må man lige huske.
Men så skal man jo også huske, at for alle de gange, vi har siddet her, og sagt,
hej, Kristine, hej, Camilla, så kan man lægge 10 gange til,
fordi vi ikke lige er klar, eller så starter vi forfra, eller?
Nej, prøv at høre.
Der er ikke nogen, der har sagt hej til hinanden så mange gange, som vi har.
Altså, jeg tror, inden hvert eneste afsnit, har vi i hvert fald sagt hej til hinanden 3 gange,
før vi så endelig er tilfredse og går videre.
Man skulle tro, det var nemt.
Man skulle tro, det var nemt, eller at det sidder på røg graden nu.
Det gør det ikke.
Men jeg skal nok huske at sige, hej, Camilla, når du kommer ind og dør i morgen.
Ja, tak.
Hvad skal du svare?
Det forventer jeg.
Ja.
Nå, jeg tænker, at det er dagen, hvor vi bare springer direkte ud i det.
Ja.
Ikke så meget snak.
Vi skal i gang med din sag, du skal begynde.
Det er rigtigt.
Og jeg er spændt på, hvad du har med, fordi du har pipet lidt om, at det er noget interessant.
Og noget vigtigt.
Interessant og vigtigt.

Jeg er mere over i mystik.

Du er over i mystik.

Det kan jeg godt glæde at tage.

Ja, okay.

Ja.

Jamen, jeg lægger ud i dag, så kan du læne dig en lille bits mulig tilbage.

Ja, jeg lytter.

En 17-årig pige skulle være alene hjemme sammen med gravhunden Buller,

i familiens hus på Storgade i den vestjyske by Borgis ikke langt fra Skær.

Det var søndag den 17. august 1997.

Og klokken var lidt i fire om natten.

Hun kunne blive sent opbe, hygge sig og gøre som det passede hende,

for hendes forældre var i sommerhus, og hendes storebror var kørt til fest.

Den 17-årig sad os så fjernsyn med Buller i en lænestol lidt til venstre for stuevendt ud,

da hun hørte en bil, kører forbi huset og stand til lige efter.

Hun rejste sig for at kigge ud af vinduet, fordi hun troede,

at hendes storebror måske var kommet hjem.

Men hun kunne med det samme se, at hun ikke genkendte den bil, der holdt ud i mørket.

Da hun få sekunder efter hørte bilen bakke og standse ved fortåde lige ud for huset,

træk hun instinktivt hovedet væk fra vinduet.

Så hørte hun bravet.

Vinduet bag hendes madret og sofaen og væggen over for at blive gennemhullet af skud.

Pigengrib fattern Buller, og da hun hørte bilen drøn af stedet og var sikker på, at den var væk, flygtede hun over til naboen.

Kvinden i nabohuset havde set det hele fra et vinduet på første sal,

så hun var allerede klar over, at noget var helt galt.

Klokken var 3.58, da deres alarmopkal gik igennem til politiet.

Men da de forsøgte, at anmælle, hvad der var sket, troede man ikke i første omgang på historien om,

at der skulle være skud ind gennem et vinduet lille borges, en by på velunder tusind indbygger.

Først er det gik op for politiet, at den altså var god nok, blev der sendt en patruljer sted til huset i Storkade,

og den ankom 20 minutter senere.

Den 17-årige pige var heldigvis uskat, hendes instinct om at trække hovedet væk fra vinduet havde sandsynligvis redet hendes liv.

Men var det hende specifikt, de havde skudt efter, eller hvad?

Ja, det ville tiden jo så vise, om det var hende, de skød efter, eller om det bare var efter huset.

En, der kørte rundt og skød ind af vinduet, og det var vanvittigt.

Ja, og hun kunne altså mærke, at et eller andet var galt. Hun nåede at trække hovedet til sig, og det var et spørgsmål om et splitsekundt.

I huset kunne politiet registrere et stort hull i vinduet ud til gaden.

Der var flere små skudhuller i væggen og i sofaen overfor, og smadret glas på store dele af guldet.

Det blev slået fast, at der var blevet skudt en enkel gang med et havlgeværd.

Det er vildt, hvor meget skade et skud kan forvolle.

Altså også at prøve at forestille dig den kraft, der skal til for at skabe det her scenarie.

Så prøve at forestille dig, hvad det gør ved et menneske, at blive ramt af et havlgeværd.
Ja, men det kan jeg afsløre, er voldsomt.
Og at den her pige, hun måtte også gå til psykolog efterfølgende.
Altså hun måtte i traumebehandling for den her oplevelse.
Ja, men helt ærligt. Det forstår man godt, ikke?
Fordi hun sidder og ser fjernsyn og bare sådan skønt, alene hjemme.
Jeg er vågen midt om natten.
Ja, jeg sidder og afer buler.
Og så løden er en bil på et total uventet tidspunkt, og det er ikke store brøne.
Det er altså lige vel vildt, at hun havde den der fornemmelse af,
at jeg skal trække mit hoved tilbage i far.
Altså givet hvad det kom af.
Det er specifikt, der fortalte hendes system, at du skal altså lige komme af vejen nu.
Ja, det er farligt, det her.
Ligesom uventet, uvent og voldsomt, som det her var,
så skulle det vise sig ikke at blive den eneste anmeldelse, politiet ville få den net.
Blot 8 km fra Borges i byen Storvstrup
lå nogle afsædsbelæggende landeindømme en lille samling af gårde og husmandsteder.
Som en varsling, er det der fulgte, begyndte en del hun i området flere gange af gøy,
som for at slå alarm.
Men på Storvstrup-vej ved et hvidt hus med lyssebron etanit på taget var der stille.
Den 76-årige beboer Marie-Elisabeth Ostersten havde ingen hun.
Hun havde boet alene i huset siden hans mand Åge døde syv år tidligere.
Hun var hjemme, for aften før var hun lige kommet hjem fra Ferre.
Marie var utrolig vælgteet og blev kaldt mye af alle.
Mye var meget aktiv og passede stadig selv til lille landsted.
Hun elskede natur og var vild med at rejse og læse bøger.
Og der var ingen, der kom for gavs, hvis de kom til hende for at få hjælp, stort som småt.
Også hvis det bare var et lift i hendes lille røde master, de havde brug for.
Hun arbejdede frivilligt blandt landsbyens ældreaktiviteter,
og hun var kendt for altid at vilde alle det bedste.
Lige hjemme kommet fra en lang tur med buss i Østri,
havde hun ikke været hjemme mange timer før det bankede på hendes dør tidlig søn der morgen den
17. august 1997.
Mye var ret tilleddet og havde ikke som sådan nogen grund til at være andet.
Det var ikke altid rart at komme hjem til et mørkt hus,
men så kunne familien finde på at tage med og sørge for, at hun lige kunne tænde lyset og finde sig
trætte inden de kørte igen.
Så var Mye heller ikke vildt med tortenvær, det visste selv hendes naboer.
Men nu var der altså midt om natten og det bankede på,
så til tross for den tillid hun ellers havde til verden,
åbnede Mye ikke bare sådan lige i hoveddøren.
Også lidt ikke midt om natten.
Ej, vi snakker faktisk tidligt om morgenen, ikke?

Efter klokken fire eller om klokken fire, ja.
Og vi er ude i et ret afsøgnværet område, altså det er på landet.
Hun spurte gennem døren, hvem det var,
og en mandestemme sagde følge Jyllands posten, at han havde brug for hjælp
og spurte om, der var mulighed for at han måtte låne en telefon for at ringe til faldk.
Mye åbnede hjælp som døren,
men med det samme visste hun, at manden på den anden side havde løvet.
Han havde ikke brug for hjælp, han stod med et havlgevær rettet lige mod hin.
Han var ikke så gammel, men som han stod der og troede mig med et gevær,
var han tydeligvis ikke en, man sagde fra overfor.
Så da han forlangte at få nøglerne til mis lille røde master,
der holdt udenforhuset udleveret,
vent hun så om i døren og gik ind i soveværelset for at hente det, han bad om.
Den unge mand fuldte lige bag efter, stadig med geværet rettet mod den 76-årige kvinde.
Ej, fordi jeg skulle til at sige godt,
fordi når man er i en situation, hvor man bliver holdt op eller troede på nogen måde,
så er det bare mere at udlevere, at det de vil have, ikke?
Altså også i røveri og sådan noget.
Giv dem det, de vil have.
Altså det er vær at begynde at skænde sig om det og risikere sit liv vel.
Men når du så fortæller mig, at han så følger efter hende ind i huset,
hvorfor skulle han det, hvis det bare handler om nøglerne?
I soveværelset fandt Mie med det samme nøglerne frem
og gav dem til ham, som han havde forlagt det.
Da han havde fået nøglerne, vent han sig om for at gå gennem huset og gå ud til bilen.
Og med det samme, han gjorde det, smækket Mie i døren i bag ham,
for at lukke ham ud af soveværelset.
Men i stedet for at fortsætte mod hoveddøren, vendte manden nu om
og begyndte at presse på døren, som Mie i rejseslaget, vi havde smækket i,
for at komme væk fra sin frygtengyderne uendbudte gæst.
Soveværelses døren.
Så han er inden i huset.
Og hun prøver at sikre sig selv.
Hun har givet ham nøglerne, nu skal du bare gå ud.
Og hun var så bange på det her tidspråk, hun ville ikke vente til han var gået ud
og så gør det med hoveddøren.
Hun følte bare sådan, jeg skal bare blive mit soveværelse og lukke den døren.
Hun turde ikke gå videre ud.
Nej.
Men han fortsætter ikke.
Han går ikke ud, han vinder om og presser på døren.
Ja.
Så snart det lykkedes ham at få åbnet døren,
sigtede han med geværet, trykket på aftrækkeren

og skyd Mie på kloshold.

Hvorfor?

På den afstand var det umuligt at skyde forbi og skude ramt hende i maven, og hun faldt om på guld.

Is koldt og afstumpet trot den unge mand frem, rettede de lange løb mod hendes hoved og skyd igen.

Så tog han gevær og bilnøjler med sig og gik ud til Mie's lille master og kørte væk.

Der var umiddelbart ikke nogen, der denne her gang ringede til politiet og meldte om skud.

Mie's naboer var på campingfærd, og derfor ikke hjemme.

Og gennbogen, som var hjemme, reagerede ikke på de to brav, fordi de hørte sig tit skude fra jæger i området eller fra den nærlæggende boeslager, et skydte regn for forsvaret, og de lavede derfor ikke noget i larmen.

Han lavede ikke midt om natten og så tæt på dem?

Nej, det gjorde de simpelthen ikke.

Nej.

Mie lå død tilbage på guldet i soveværelset,

og der kunne hun have ligget ind til, hun måske var blevet fundet af en af de mange, der havde hende kær.

Hvis ikke det var for et opkald, der kom igennem til politiet kl. 6.22, kort tid efter drabet, altså samme søndag morgen.

Det var gærningsmanden, der stod i en telefonboks i i-kast og ringede til alarmcentraren.

Han fortalte slett og rett, at han havde skudt og drabt et andet menneske.

Mens han fortalte mere detaljeret, hvad der var sket, sporede politiet samtalen, og kort efter blev manden anholdt, mens han stadig stod ved telefonen.

Om han allerede tilstod i telefonen, at det også var ham, der havde skudt gennem vinduet til den 17-årige,

eller om det er fuldt i en senere afhøring, det ved jeg ikke,

men allerede senere samme dag, søndag den 17. august,

blev den kun 20 år i mand, som selv havde ringet og meldt sig,

fremstillet i grundlåsforhør i retten i ringkøbing, sigtet for drab og drabsforsøg.

Trots sin unge alder, havde han allerede oplevet mere på den forkerte side af loven end de fleste.

Under rætsmøde og i pressens dækning deraf fik offentligheden et ret detaljeret billede af gærningsmanden

og hvad der var sket frem til søndag morgen.

Da den sigtede kom med sin forklaring om skudet mod den 17-årige vindue og drabet på mye,

var hans stemme hæs, men han virkede fattet, og i følge Viborgs stifts folkeblad

rybede han ingen følelser, mens han svarede på de mange spørgsmål.

Dagen op til, at hans lovmige hjæl var startet skævt, forklared han.

Han var vognet lærte morgen i sin nye lejlighed i skjern,

med tømmermænd efter nat i byen med alt for meget alkohol.

Han skulle egentlig være mødt på det arbejde, hvor han 14 dage for inden

havde været så heldig at starte som landbrugseliv.

Først kl. 11 om formedagen var han klar nok i hovedet til at ringe til gårdens sydforterm.

Han fortalte sin nye chef, at han ikke kunne komme, fordi hans knallet var gået i stykker.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Han ville købe nye dele til den og bruge resten af dagen på at reparere den.
Landmanden gav ham udenvind og fri.
Den 20-årige havde gjort et godt indtryk den første tid.
Han var omgængeligt dygtig, færm til at reparere maskiner og gå med dyrne.
Og så var det trods alt første gang han svigtede, så ingen klager fra chefen.
Det var ikke så lang tid siden, at den 20-årige var flyttet til skærn.
Det var almindelig viden både på gården og i hans nye omgangskræs,
at han tidligere havde været på kant med loven.
Men holdning var, at en ung mand, som virkelig ønskede at forbedre sig
og ændre sit liv, fortjente den chance.
Tømmermændene må have lettet, for den 20-årige forklarede under grundlovsforhøret
at han var taget til Svendigilde lørdag aften ved seks tiden.
Under festen dræk han en hel flaske små grov, som han skyldede ned med fem-seks yl.
Og små grov, da man havde helt glemt.
Uha, puha, da man havde så fået nogle afkomme i tegnen.
Uprøvet af flashbacks, til rigtig tid.
Ja, og han dræk så en hel flaske.
Det er meget.
Ved midnertid var han dukket op hos en pige, han kendte, som havde to veninder på besøg.
I Jyllands posten kunne man læse, at pigerne havde vuderet,
at han havde været sejrende beruset, da han kom.
Men ellers var han stille og rolig.
Ej, det, man kan ikke bøde være det ene og det andet.
Jeg kan ikke bøde være sejrende, beruset, stille og rolig.
Altså, bemindrer man så bedøvet af alkohol, og afhverfaldig sorg.
Ja, jeg tror, at det de menede var, at han var virkelig, virkelig fuld,
men det var ikke sådan, at han lavede ballade eller var op.
Nej, han blev ikke aggressiv af det, eller højt, rolig eller noget.
Det var så lige indtil han pludselig var kravlet op.
I et vindu på første sal, og havde løftet armene,
som om han gjorde klart til at springe ud.
Pigerne havde med det samme fodtrykket ham ind,
og med et solidt tag i kraven på ham,
havde de ham ned og trappen og smidte ham ud på gaden.
Efter godt en halvtimes fuldmansnak på trappestenen,
blev han samlet op af tre kammerater fra Svendegildet.
Omkring klokken 1.00-2.
turde de fire rundt på et par hvertuse i byen.
Hannes bar, syveren og diskutek Alexandra.
Den 20-årige kunne ikke huske, om han drak mere,
og nogle af de steder, de var,
men nogle af alle omstændigheder var han, der ikke så længe.
Anklager politimester Jens Olofsson,
ville vide, om han ikke fulgte sig beruset på det her tidspunkt.

Men det benægtede han.

Der skal mere til, sagde han i retten.

Altså mere end en hel flaske sprut,

og 5-6 øl, plus det lys, ikke?

Altså, han fulgte sig ikke berozet,

men de andre fortalte, at han var sejlende.

Det var deres opfattelse af, at han havde drukket ekstremt.

Men han fulgte sig ikke berozet.

Nej, han synes, han havde tjekket på det, ikke?

På et tidspunkt var han blevet væk fra sine kammerater,

og dæfter flakkede han bare rundt i byen alene,

inden han fik den tanke, han ville stjæle en bil.

Det var langt fra første gang, han havde fået den tanke,

og langt fra første gang, han gjorde alvor af det.

Faktisk blev han blot fem dage førtrappet på Mii, altså 12. august,

dømt for flere omgange af tidligere og bilturieri og kørsel uden kørekort.

I januar 1997, godt syv måneder førtrappet,

havde han stjålet en bil fra Kros Auto på Tømmervej i Skærn.

Og i april, fire måneder før, havde han stjålet både en varervogn

og to personbiler, som han havde kørt hensynsløst rundt i,

også i Skærnområdet.

To af bilerne smadret han, den ene, da han kørte ind i et cement drikketro

på Dyrskogplassen, den anden, der han i følge ham selv med vilje,

kørte ind i en bindebomb af betong.

Okay, med vilje?

Det sagde han. Ja.

Hade han været fuld?

Han havde drukket seksyvel den aften i april, fortalt han.

Okay.

Men igen, han følte sig ikke beroset.

Han kæde sig, så det var forspændingsskyld.

Det havde han i følge Lemvi Folkeblad oplejst under rettagen 5. af førtrappet på Mii.

Under den rettage havde den 20-årige afslået og fået en beskikket forsvar,

havde givet en uforbehold tilståelse, da rejken af bilturieri og hævne kørseler i Skærn

blev listet op.

Den nyeste døm, få dag tidligere, var bare toppen af isbjerget.

Hans fortid var i den grad broede.

Han blev beskrevet som tidligere stiknakuman i Ringkøbing Amt Dagblad.

Han var en velkendt småkriminell, og det var heller ikke første gang,

at han blev dømt for at stjæle biler.

Trots sin unge alder, havde han allerede været en hyppig gæst i området trætslokaler.

Ved retten i herning var han tidligere blevet dømt for brugstyveri,

dokumentfalsk og brandstiftelse.

Hold da op. Han havde forvandet at sætte ild på de biler.

Han havde stjålet, når han var træt af at køre i dem.
Dengang fik han ti måneders fængsel,
hvor sju af dem var betænget af, at han ikke begik ny kriminalitet.
Altså han skulle kun sidde tre måneder, og så skulle han ud og bevise,
at han fortænede ikke at sidde de sidste sju måneder.
Men stort set, alt hans kriminalitet, han havde været om at stjæle biler
og sætte ild til biler. Der var også noget tyveri.
Der var tyveri og dokumentfalsk.
Og dokumentfalsk indemælde.
Men næsten en besættelse af biler, og jeg var fræs rundt.
Spænding og kørtem ind i ting.
Men stikneargument.
Det havde han også været.
Men eftersom han nu havde stjålet biler igen og kørt dem i smadre,
så var der nok ingen tvivl om, at han skulle have en ny fængselstraf,
da han sad i retten den 12. august 5. d. før drabede på nye.
Og at han denne her gang ville komme ind og sidde tiden ud,
både den tid han skyldte og i tillægte nye straf.
Men af uvæsse årsager valgte retten ikke at afsige døm med det samme efter tilståelsen.
Heldere ikke selvom han på det tidspunkt var prøvelesslagt.
I stedet blev dømsavgivelsen udskudt til tirsdag den 19. august,
altså to dage efter drabede.
Så den 20-årige var blevet sat på fri fod,
kortfør drabede på 66-årige Marie-Elisabeth Ostersten,
og bet om at komme igen syv dage senere.
Menstandssigtet sad i grundlåsforhøret afgav sin forklaring om skude mod den 17-årige Pige
og drabede på Marie-Elisabeth Ostersten,
havde han altså endnu ikke modtaget sin døm for de mange biltyverier.
Det kunne man så have ønsket sig, at han havde fået og fået med det samme,
fordi så havde han ikke været på fri fod den morgen, mit blive drabt.
I retten i ringkøbing forklarede han, at han i løbet af natten den 17. august
havde fået lyst til at stjæle endnu en bil.
Det var den aften, hvor han havde drukket en helt flaske små grov
og en masse øl til svændegilde,
og på forskellige hver tusi efter, at han havde prøvet at kasse ud af et vindu på første sal.
Da han var blevet væk fra kammeraterne i byen,
havde han hentet en skruetrækker hjem hos sig selv,
hvor efter han havde fundet en opel af skåne på hjørnet af Søndergade og Nylandsvej.
Det var lykkes ham at skære bagruden ud på bilen,
hvor efter han fik sat gang i motoren.
Så var han kørt ud af byen til Boris Traktor og Maskinforretning,
fordi, her, der havde han tilfældigvis ved en tidligere lejlighed
set, hvad der hangt på væggen i fyrrummet.
Da den 20-årige havde brugt ind, blev det helt gør den smule nemmer af,

at selvede døren til fyrrummet ved et uheld ikke var blevet låst.

Meget uheldigt, og også noget virksomheden senere gik ud i pressen og beklagede, for på væggen hangt et dobbelt løbet jakkevær.

Det gjorde der ikke længere, da den sigtede havde forlagt Maskinforretningen, og der manglede også fem patroner.

Og de lå også i nærheden ikke bare hangt det her gevær på væggen, men han kunne også nemt finde nogle patroner til det.

Der har også lægget ammunition lige ved, ikke?

Ja.

Bagen, jeg skulle til at sige bagen, ulos dør, men døren var i hvert fald værken låst eller noget.

Hvad så så han det og tænkt, det er noget nyt, spændende.

Han har registreret ved en tidligere lejlighed, at der hænger et jakkevær,

og hvorfor, altså jeg har faktisk ikke fundet nogle forklaring på, hvorfor han hænder geværet.

Men han ser eller en bil og hænder et gevær, og tænker, hvad nu skal jeg ud og have jo endnu mere.

Ja, ja, men hvis han var, der var jo ikke noget formål med hans tidligere kriminalitet, heller andet en spænding, så det var jo nok noget med at se det her gevær, og tænke, det er noget nyt, spændende.

Ja, en ny måde, voldsomere måde, det var også en eskalering.

Det er en eskalering, ikke? Det er en ny måde at vise en form for grænseløshed på, ikke?

Han snakker af fra stedet i bil, og kører det der efter ind gennem Boris.

Her så han det oplejste vindue i Storgade, hvor den 17-årige pige sad alene og så fjernsyn.

Under grundlåsforhøret, er kendt den sikte, at han havde skudt fra en nedrullet rode i bilen mod vinduet i huset.

Men han nægtede, at han havde forsøgt at drepe den 17-årige.

Han foreklager, at han bare havde set lyset komme ud fra stuen, og at han havde affyret geværet, fordi han havde haft lyst til at afprøve det.

Han havde ikke siktet mod nogen specifikt forsikret, han.

Det er svært at tro på.

Hvorfor så skyde mod et oplejst vindue, hvis du bare vil afprøve geværet?

Ja, hvorfor skyde mod nogen, som helst et hus?

Der er ikke særlig langt hen til den nærmeste mark.

Ja, men det er løgn. Det kan jo ikke være noget løgn.

Du vælger det hus, hvor der er lys, så er det jo også noget mængde.

Ja, du vælger ikke engang et, hvor der er mørkt.

Og teste udfordre skabnen.

Kan du skræmme nogen nu?

Eller rammer jeg nogen, hvis jeg skyder nu, ikke?

Han var kørt hurtigt videre efter skudet imod huset.

Men ved år med år løb Opel af skoene af en tør for benzin.

Han greb jakkeværet og putte de fire resterende patroner i lommen og forlod bilen.

Han gad ikke gå hjem til skærn igen,

så hans tanke var at finde et nyt køretøj.

Men han gik forgavst til de første ensom beliggende landeindomme omkring Ståvstrup.

Enten var der ingen biler eller også var der hune, der gøde højt nok til at skræmme ham væk.

Det gjorde ham sur, måtte han i en røm i ratten.

Han ville have en bil.

Og det var han sinds tilstand, da han nåede frem til Ståvstrupvej, hvor han så 96 år i Marie Elizabeth Ostersten's lille rødmæste.

Ej, undskyld, han var jo besat af biler.

Det var næsten et fix for ham.

Er der har været?

Det var ikke bare et par gange, og dødes kørsel og totalskade.

Altså det var sådan igen og igen og igen.

Jeg ville have en bil.

Altså det er bare det, han gør, han gør det.

Jo, men det er som om der er en længsel i ham efter at skulle stjæle og køre.

Eller for spænding, og det er måde han får den på, ikke?

Men hvorfor så specifikt ikke?

Jeg ville have en bil, ligesom han skulle have mit stof.

Dami havde åbnet, og han havde fået truet sig til bilnøjlerne, var han egentlig på vej ud af huset igen.

Men det havde gjort ham så vredt, at hun havde smækket døren i bag ham, at det i følge ham var osan til, at han havde tiltunget sig adgang til værelset igen, og havde skudt hen.

Ja.

Men det kan da ikke være grund nok.

Jeg kan heller ikke komme på nogen grund, han kunne have givet.

Det er så rigtigt.

Dami lå død i Sovværelset, skudt i maven og i hovedet, havde han pludselig ikke længere travlt med at komme ud, og undersøgte i stedet huset for at se, om der var noget, der var værd at stille. Og hun skulle dø, altså det var to skud.

Han sikrede sig det i hvert fald med andet skud, ikke?

Der var ikke det store.

Det eneste, han tog med sig var lidt småpenge og tre kartonger sigarater, og så tog han flugten i den bil, han var gået ind efter til at begynde med.

Han kørte af de yde landevej mod IKAST, hvor han var vokset op som barn.

En by, som han var flyttet fra, efter endt afsonning, for at starte en ny tilværelse i skær.

Jeg tænkte lidt over, hvad fanden jeg havde lavet, sagde han under Grundlåsforhøret, som forklaring på, hvorfor han havde valgt at melde sig selv til politiet.

Grundlåsforhøret sluttede af med den 20-årige blev varteksfængslet i fire uger i ringkøbing og rest. Det virker bare som om, altså lige så hurtigt, som han traffer en beslutning om at skyde Neldra Dame,

så kommer han i tanke om, når det var ikke så godt, og så ringer han til politiet.

To dage efter Grundlåsforhøret i sagen om drabsforsøget på den 17-årige og drabede på Mii, faldt dom, der havde lavet vente på sig,

og han blev idømt 8 måneder svængsel for de mange biltyverier og voldsom kørsel i skærne og megn.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Samtidig skulle han betale en regning på 112.536,98 ØR.
Stovstrup var i sjok, da informationen om drabede på Mii kom frem.
Og Flane gik på halvt i den lille by.
Hun blev beskrevet af folk, der kendte hendes som et fantastisk menneske, en meget hvidende kvinde med sine mening og småd.
Hun var altid udadvendt og i godt humør, og havde aldrig et undt ord om andre.
Hun var en kvinde, som ikke lød noget komme i vejen for at livet kunne gå videre.
Det hjælper ikke at være bitter, huskede man hun altid, sagde.
Hun havde en stor familie og en stor vinde og omgangskræs.
Mii's nabo igennem 34 år var dybt chokeret.
Pæret havde været på campingfærd, da det skete, men tog hjem sønter aften, da de fik nyheden om hendes død.
Manden udtalte blandt andet til i Jyske Vestkysten.
Det er jo helt grotesk, at hun bliver frarøvet livet på den måde.
Det er helt uden mening.
Ja, så meningsløst.
Selvom man ved, at det skete, så går der et filter ned over hjernen, som om det skete bare ikke vil trænge igennem.
Det tror man ellers kun sker i København.
De har haft en fornemmelse af, at her går det godt, her har vi det trygt.
Ja, ja.
Og vi har det godt sammen, og vi stoler på hinanden, ikke?
Ja, og der er ikke noget frygte, og slet ikke noget så god test.
Selvom så.
Altså noget, hvor nogen bare kommer og dræber for at dræbe lige for at prøve det.
Lille lidt spænding.
Jeg vil have den bil, nu bliver su over, du smikker en dør.
Altså, ja.
Ej, men jeg tror allerede, at han gik efter hende ind i huset, at han havde en tanke om, at det skulle han prøve.
Han var i hvert fald meget, meget voldsparat.
Der skulle ikke den store undskyldning til at trykke på den aftrækker.
Ej, men det har han jo allerede bevist ved at skyde ind mod den 17 år.
Altså, han skulle prøve det, og han skulle opleve noget med det geværd den aften.
Og det var derfor han tog det.
Så havde han jo ikke hentet det?
Nej.
Nej.
Også fordi han havde jo ikke haft problemer med at stjæle biler før, uden et dobbelt løbet jaktgeværd.
Altså han havde jo stjørlet masser af biler uden at tro sig.
Det er altså brugselig ikke noget geværd for stjæle biler.
Nej, det er rigtigt.
Mies død skabte først og fremmest stor sorg,

og dernæst stillede mange sig selv spørgsmålene.
Kan man ikke længere føle sig tryk på landet?
Er politiet for langt væk?
Kun en hurtigere indsats efter skude gennem vinduet i Boris har redet Mie.
Den 17-årige pige, der selv var tæt på at blive ramt af skude,
var meget rystet over drabet.
Det kunne lige så godt have været mig, sagde hun til Jyske Væstkysten.
Ja, men det er også sandt.
Den 20-årige drabsvands, sagde Varteks fængselet i arresten,
men blev kun nogle få dage efter flyttet til en ret psykiatisk afdeling
på Sønderseparken i Viborg.
Han havde i følge Ringköping Amstavblad troet med at bego selvmår,
og blev derfor indlagt på den lukkede afdeling.
Men han blev ikke længe, for under den 10. september 1990,
lidt over tre uger efter drabet på Marie Elizabeth Ostersten,
stakk han af sammen med en 22-årige medinsat.
I følge LMV Folkeblad opdagede personalet kl. 22.45,
at de to insatte manglede på deres værelser.
Bække havde klemt sig ud gennem en kun 30 centimeter bred trækroede på 30. sal,
og var i følge BT efterfølgende klædret ned af Stilas,
der var opstillet forbindelse med noget bygningsarbejde.
Derfra kom de ned i en lukket gård,
hvor de klædret over at næsten 4 meter højt har en for at slæb ud i verden udenfor.
Den ansvarlige overlæge på Statshospitalet Sønderseparken i Viborg,
Hans Henrik Godt,
betegnede det som yderst beklageligt, at det var lykket sin farlig drabsmand
af ondslippe fra den lukkede afdeling.
Det er en række uhelig omstændigheder, som gør, at det her kunne lade sig gøre.
Hvis de ikke havde været så slanke, så ville de aldrig sluppet gennem vinduet udtalt han i følge BT.
Men han såede også for at slå fast, at der ikke var tale om et sikret fængsel,
hvis man Vilde ud af Statshospitalet Sønderseparken, så kunne man finde en måde at komme det på.
Og det havde de to gjort.
De forblev kun på fri fod i 8-9 timer, men det var ikke så lett, de nåede i den tid.
Først solgte de en bil og kørte fra Viborg til Holstebro, hvor de gik i byen.
Her efter fortsatte de mod strur, hvor de brød ind i en kutter på havnen,
der uden at der var noget at komme efter.
Ej, det er vildt.
Det bliver vildt.
Lige nærheden lå en sejler fra Hals og såg i Cahyten om bord på en anden bod.
De to unslupne fanger brød ind, og ved at banke en jernstang hårdt i bordet vikket i den sovne
mand.
Fårstiller lige på den måde.
Klokken var omkring halv fem om morgenen, da de to bevæbnede med en løgte og en rørtang,
troede løssejlerne til at give dem nogle penge.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Uden at gøre modstand fandt han hurtigt nogle 100 kroner frem, som han gav dem.

Kriminalinspektør John Stephenson fra Holstebro-Politi,

bemærket i Følge B.T. senere, at det nok havde været overordnligt klodt at gøre,

som de to hensynsløse mænhed for langt.

Det er der altid.

Som du sagde til Ulrike er.

Som om hele situationen ikke var skræmmende nok, så hørte sejlerne den ene af de to fanger at sige, vi slår med hjælp i det de forlødbåde, men heldigvis så vent de ikke tilbage til Cahyten.

Efter røveriet om bord stjalte de to flykninge en obelkadedet på banevænget i strur og fortagte mod gudom.

Men her smadrede de bilen, da de af uvisse årsager kørte ind i tre væk krogkærvej.

Da politiet blev gjort opmærksom på den forlykket bil af en tilfældig forbipasserende,

blev der straks sat en eftersøgning i gang i området.

Men der var flugttfangerne allerede langt væk.

De havde simpelthen stjålet en ny bil og var kørt mod type rundt.

Her forsøgte de først at gå indbrud på apoteket uden held,

hvor efter de stoppede hos en bære, men ikke for at røve noget, nej, de stoppede for at købe et par yld.

Her efter stjalte de endnu en bil, som de kørte om bord på færgen til Akker.

Men under overfarten blev personalet mistænkt som de to mand virkede påvirket,

og derfor fik de fattig politiet og anmeldte dem for mistanke om spirituskørsel.

Derfor sad landbetjent O. Olsen parat i sin patruljevogn på karren, der færgen kom i havn.

Han var aldeles uforberedt på at det var to farlige fanger han skulle møde.

Da de to på flugt kørte fra boer i den stjollende bil,

blinkede landbetjenten det bedste han havde lært for at få dem til at holde ind til siden.

Men de havde ikke i sindne blevet stanset og satte i stedet af i højt fart,

og kørte som død og helvede for at stikke af fra den politibil, de nu havde i helen.

Det blev en kort biljagt, for der førende at den stjollende bil kørte ind i et skabt sving,

mistede han herredømmet og kørte i grøften.

Landbetjent O. Olsen kørte ind til siden, klar til at anholde de to mænd,

der til alt helv var uskættet efter det brætte med med grøften.

Men så O. Olsen stod og talte med den 22-årige, samlet Mies, 20-årig drabsmand, en rørtang op fra bilens bund.

Han stakk den ind i sit ærme, og med det tungestykke værktøj gik han stille og rolig om bag landbetjenten.

Og slog ham håb i hovedet.

Nej, nej, nej.

O. Olsen havde ikke bemærket den 20-årige, havde snedet sig ind på ham,

og faldt fortumlet til jorden med en stor blødende flænge i baghovedet.

Stærkelsmand, og sikker den hjerne røstelse.

Nemlig.

Betjenten lå såret og forsvarsløs på asfalten, og det er ikke til at sige, hvad der ville være sket,

hvis ikke et par forbipasserende bilister var kommet ham til undsætning.

I BT skulle politiet have beskrevet dem som et par solide mænd,

der efter at have set, hvad der var sket, var sprunget ud af deres biler og havde fået fat i både den 20-årige og den 22-årige.

Det lykkedes, de tillidende hjælperer, at til baghold den begge ind til en patrulje fra ti sted kunne tage over.

Landbetjenten blev efterfølgende kørt på skadestuen, hvor han fik syd den store flænge, og blev indlagt til observation for hjerne røstelse.

Pressen kunne efterfølgende forsikre offentligheden om, at O. Olsen efterom stendighederne havde det godt.

Alt det, der var sket i de forholdsvis få timer, de to havde været på fri fod udeløstet endnu et grundlåsforhør.

Den 12. september 1997 ankom vores 20-årige gærningsmand derfor til retten i skjern, ledsade af to civilklættebetjenter og to betjente i uniform.

Han forsikrede retten om, at han gerne ville svare på spørgsmål om, hvad der var sket under flugten, men at han ikke helt kunne huske alt.

Lemvig Folkeblad beskrev ham som kold og meget afmålt i retten.

Med undtagelse af den hurtig og nervøse rydme han bankede i guldet med sin blå og vide Adidas sko,

så sad han urokligt på stolen for en dommere, da han med dyb stemme og få ord beskrev flugten fra Viborg Unsternet.

Det var svært for anklager Lone Hansen at få øjenkontakt med ham, men han fortalte alligevel om, at det ikke havde været planlagt, de ville bare væk fra afdelingen.

De havde taget noget spid, de havde fået fingrene i, og høje på det så gad de simpelthen ikke være på hospitalet mere.

De havde fået fat i spid.

Jeg ved simpelthen ikke, hvordan de fik fat i det.

Det stedet varteksfængelsen eller en person, der har skudt mod uskyldelige mennesker.

Og så lød det faktisk også som om, at de havde jo også fået medicin på hospitalet.

Noget, der var udskredet af en læge, men det blev så blandet med det her,

de havde fået fingrene i, ikke? Så de var jo helt blæst i hovedet, ikke?

Under flugten havde de så også drukket tæt,

og den 20-årige havde spæret rosen op med elve piller,

som han havde spareet op ved at gennemme i stedet for at slube dem,

når de var blevet udleveret af lægerne i Viborg.

Jeg havde samlet dem for at begoe selvmord,

men elve piller var selvfølgelig ikke nok, fortalte han i følgelemvi Folkeblad i Ratten.

Anklæren forholdt ham, røver i det på båden,

og bad ham også om at forklare, hvorfor lysesjernerne havde hørt nogen sige,

vi slår op med hjæl.

Den 20-årige forklagede, at det altså var den 22-årige, der havde truet med rørtangen.

Selv havde han kun holdt en lygte.

Han kunne ikke afvise, at hans nykamerat efter røveriet på skibets dæk havde sagt,

vi slår op med hjæl, så er der ingen vidner.

Men han havde i hvert fald ikke selv sagt det.

Ej, det kunne være gået så galt på den her tur.

Prøv at høre.

De har jo ingen, som det tilfældede, at der ikke havde dragt flere på den her flugt.

Hvis de ikke var blevet fanget, da de gjorde, så var det endt galt.

Landbetjenten kunne sagtens have været død.

Landbetjenten var død.

Med hensyn til overfaldet på landbetjenten, så forklagede han, at det var den 22-årige, der havde sagt, at han skulle tage rørtangen og slå betjenten.

Så han indromede altså, at det var ham, der havde slået ham, men det var, fordi den anden havde sagt, han skulle gøre det.

Øh, jeg havde ikke rigtig lyst til det, fordi det var en politimand, forklagede han.

Det sidste, jeg husker, er, at jeg stod bag ham.

Det slog klik for mig, det sordnede, og jeg kan først huske noget, da tre mand lå oven på mig.

Jeg ser så, at betjenten bløder i hele hovedet.

Det forekommer mig at være belejligt, kommenterede anklæderen, som til sygenlædende ikke troede på hans forklaring.

Den 20-årige benigtede ikke overfaldet på landbetjenten.

Han huskede bare ikke mere, end det han nu havde fortalt, sagde han.

Rætsmødet var ad kun godt en halv time.

Det var så længe det to at lægge sikkelser for røveri af særlige farlige karakter, brugstyveri af biler, forsøg på tyveri, overtrædelse af våbenlovn, kørsel uden kørekort, og siddeles grov vold mod tjenestemand i funktion, oven i sikkelserne for draf, søg og drab.

Ja.

Han blev varteksfængselet i yderligere fire uger, og denne gang kørte til den mere flugsikre århus arrest, hvor det var blevet besluttet, at han senere skulle mentalundersøges ambulantly.

Ved ankomsten til arresten i århus, opdagede man, at nogen havde glæmt at kropsvisitere ham grundigt, og at han under hele rætsmødet havde haft en mindre kniv på sig.

Det var ufatligt.

Det var en lomme kniv, som han jo dermed også havde været besiddelse af under transporten til århus, hvor han var blevet kørt i en civilpoliti-bil, sammen med to betjente.

Det er så vildt, fordi man er jo på det her tidspunkt fuldstændig klar over, hvad han er i stand til.

Man er klar over, at han er farlig, og så tjekker man ikke lige, at han har en kniv på sig.

Og ikke bare farlig, men vitterlig parat til at gøre hvad som helst.

Helt ustyrlig, ikke?

Ja.

Og har siddet i denne her bil med politipetjente, der ikke har været klar over, at han havde en kniv.

Men ja.

Under rætsmødet, der havde han blødt på armene, mens han blev udsport.

Men det var til synladerne ikke noget, der var blevet gjort noget ved.

Da de fandt kniven, blev den selvfølgelig taget fra ham, men der blev ikke gjort yderligere ved det.

Altså der blev ikke gjort yderligere i den forbindelse.

Men måske det skulle have været set som et forvarsel.

Den sigtede sad i en almindelig selge i århus arrest, uden nogle særlige tiltag, så som udvidet overvåning.

Den tidligere trussel om selvmord, og den selskade, man havde registreret, da han blev fængselet, og havde fundet de her friske sår, han selv havde lavet med den kniven.

Nå, okay, det havde jeg ikke fattet.

Nej, ja.

Jeg sad at tænke det, at han skjult dem og kniven op i armet, og så var han kommet til at snit sig eller et eller andet, ikke?

Det kan jo også godt være, det var det, men man vurderer det.

Sier du, at han i ratten havde siddet og skåret i sig selv?

Jeg ved ikke, hvornår han havde gjort det.

Men det var i ratten?

Det havde blødt det i ratten, der var det stadig ikke friske sår, der blød det, og det lød som om, der var nogen, der havde registreret det.

Og når det havde rættet, mødede han og skrevet sig selv?

Når du blødder fra armene, okay.

Ej, det er der fuldstændig vanvittigt.

Ja, det lyder vanvittigt.

Trots alt det her, så havde det altså ikke let til,

at man vurderede, at der var en far for, at han ville tage sig der eget liv.

Men det var det svære, hvad der skete.

Kun 31 dage efter, fandt man, gerningsmanden, død i sin celle.

Nej, altså.

Han havde hængt sig i et land.

Ej, det synes jeg alligevel er frygteligt.

Hvad er det for et kort, absurd, sindssygt forløb?

Liv.

Liv.

Ja.

Det er virkelig, virkelig, virkelig vildt.

Og fordi, at han nu var død,

så lukkede politiet efterfølgende sagen,

om dartsforsøget på den 17-årige PI og darbet på MI.

Ja, hvad ellers kunne man gøre,

så dermed var der overhælder ikke rigtig et ordentligt punktum, for dem, der blev berørt af den sag.

Nej, det føler jeg ikke.

Altså, og det gjorde de jo i fuld overbevisning om, at de havde fundet en rette gerningsmand.

Politimester Jens Olofsson udtalte til Ringkøbing Amts dagblad, at alle tekniske undersøgelser og alle afhøringer i sagen understøttede, at det var ham og Hamaline, der havde begået de her voldsomt gæringer og det minimisløse drab. Han forsikrede, at der ikke var antydning af, at der skulle være en med gerningsmand.

Men fordi den nu 21-årige havde valgt at tage sig derhede liv, er ingen blevet dømt i sagen om drabet på 66-årige Marie Elizabeth Ostersten. Hvis der efterfølgende skulle falde afgørelse i afstatningssager mod ham, så altså, når det kom til at skulle gennem vinduet og drabet, så ville det være op til det offentlige at betale den regning, men det ved jeg så ikke, om der gjorde.

Torster, den 21. august 1997-1990, blev mi i begravet ved 8. kirke.

Følget var så stort, at der ikke var plads til alle i kirken.

Og det var et nært familiemedlem, der skrev til os faktisk for en del år siden, og spurgte, om vi ikke ville overveje at tale om hendes mi.

Ja.

Og det var og er vigtigt for hende for, at det ikke blev glemt.

Nej, og det kan jeg godt forstå, du gerne vil, fordi det er jo virkelig en voldsom sag.

Og man får jo lyst til at vide endnu mere om det,

men især om denne her unge mand, altså hvad var det, der gjorde, han gik af mukk på den måde.

Det var jo fuldstændig hensynsløs havn.

Det var afstumpet.

Altså det er ord, der har ringet i mit hoved hele tiden,

mens jeg har sidder dykket ned i de her artikler, det er afstumpet.

Ja, ja, der var ikke nogen følelser bag nude.

Altså han var lige glad med, hvordan det påvirket mennesker.

Det han gjorde ikke, men hvorfor havde han behov for at gå og mokke på den måde?

Men det er jo faktisk...

Og hvorfor blev det ikke stoppet?

Hvorfor?

Altså han havde jo alle de her biltourier og alle de her bager.

Så det var jo ikke fordi, man ikke havde set, at han var ude på et vildt overdrive.

Men det veste man godt, men jeg tror også, at man blev snydt af,

at han faktisk, og det lyder lidt mærkeligt,

men han var faktisk på vej på ret køl.

Han havde... Han var kommet ud af det her misbrug,

og det var altså stille spørgsmålstændig ved, for han tog jo stadigvæk stoffer,

men han var ikke stikne argument mere.

Han havde fået en lejlighed, han havde fået job, han havde flyttet by.

Ja, du sagde, at han netop var startet som landbrug.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Han havde fået en masse hjælp fra mennesker, der støttede ham.
Han var startet med at fået job på en riddeskole,
og havde passet de her hester, og havde været virkelig gode til det,
og havde fået gode relationer om mennesker, som troede på ham.
Efter, at der havde været en masse bøvd med ham,
så skete alt det her gode for ham.
Hvad var det, så der udløstede, at det hele tog en voldsomt rejning?
Det gik så hurtig ned og bakke, ikke?

Ja.

Det er jo en meget meget voldsomt muligt.

Det er jo en meget meget voldsomt muligt.

Det er jo en meget meget voldsomt muligt.

Det er jo en meget meget voldsomt mulig.

Det er jo en meget meget voldsomt mulig.

Jeg henter lige det her kevær.

Hvad udløstede det, ikke?

Ja.

Ja.

Det er sørgligt, sørgligt, hele vejen rundt.

Sørgligt, ja.

Frikligt for hendes nære, der skal leve med, at hun blev skudt på,
altså det fuldstændigt meningsløst indret motiv.

Og det feltet.

Det var lige der, der holdte en bil, og den ville han gerne fingrene i.

Og så kunne han også samtidigt få afløb for det her med det her kevær.

Han havde lyst at prøve, ikke?

Altså ja, og der blev skrevet en masse om ham,

og der blev faktisk også skrevet en masse om mig.

Hun var excepcionelvældig af rigtig mange mennesker.

Men der er stadig i dag en følelse af, at mig i historie fyldte for lidt for de nære.

Hun var en bestemt men kærlig kvinde, som var et omdrejningspunkt for familien.

Og det var slett og ret en katastrofe for dem,

da hun blev drabt alle indred sig for de nære.

Og tror du også, det handlede om, at de ikke fik et punktum,

som man normalt får i sådan en sag her.

Altså netop, at de ikke fik lov til at se ham blive stillet til ansvar,

og prøve også at forstå, hvem han var, hvor han kom fra med en mentaleklæring og sådan noget.

Det har hun faktisk ikke nævnt noget om, men har virkelig slået fast det her med,

at det har haft ekstremt store konsekvenser,

at det skete på den måde, at mig blev taget fra dem på den måde, ikke?

Altså fordi, at han bliver su over hans mega med døren, eller hvad det så er, der er hans
undskyldning, ikke?

Det er så sindsygt.

Så hun bliver så husket stadig i dag, som kærlig, og ekstremt generøs med sit nærværd.

Hun var det her familiemenske, hun var bedste moren, som holdt øje med alle, og så for alle havde det godt at give et lift og hjælp, og bare nede livet, ikke?

Ja, og det ville jeg være 25 år siden.

Det er 26 år siden i dag, og hun er lige så savnet i dag, som hun var dengang, er.

For at fortælle om mig har jeg brugt artikler fra LEMVI Folkeblad, Ringkøbing Amps dagblad, Tistede dagblad, Vibro Stifts Folkeblad, Huske Væskøsten, Monavisen Nylandsposten, Vejle Amps Folkeblad, Århus Stiftstidne, Ekstrablade og BT.

Den er glad for, du valgte dig så meget.

Der blev også faktisk skrevet meget omkring det her med, at han kunne tage sit eget liv i Århus, og resten, fordi det faktisk var særlig lang tid siden,

at det var lykket en anden indsat at tage sit eget liv, det var kun et år tidligere.

Ja, det går jo ikke.

Og dengang, der havde de lavet nogle undersøgelser, og de havde holdt en masse møder med politi, læger og sygeplejersker, og andre, der havde med fangerne at gøre.

Og du siger, han havde hængt sig i landet?

Så han havde haft, ja, okay.

Altså, det kan man jo med et land, og det skal man måske have, når man lige har siddet rettende og skåret i sig selv.

Altså, det var jo så det, han skulle være blevet vurderet på det tidspunkt, ikke?

Men konklusion var, at de kunne ikke fjerne laner fra sælterne, fordi så skulle de også fjerne tæpper og beklædning og alt muligt ned.

Ja, og hvad så?

Og så ville de, ja, men så ville vi faktisk være ude i, at det var et spørgsmål om menneskerettigheder,

men han skulle jo have været vurderet.

Men det kan man jo godt, hvis man ved, at nogen af selvmors troede, så kan man jo netop godt putte dem ind i en særlig et sikret sælde,

hvor der skulle have været.

Der skulle have været holdt øj med ham, så han kunne...

Tydeligvis, det var evident.

Ja, det var evident.

Og selvmors, så der var tydeligvis nogle beslutninger her, der blev troet, som var forkert.

Præcis, ja.

Han skulle have stået til ansvar, for det, han havde gjort.

Og så skulle man være noget til bund, at sige, hvad det var med ham.

Men det er vildt så mange tilfælde, der hedder, der er i den her, som leder op til det her.

Han skulle have været siddet i fængsel på det tidspunkt.

Han havde været i retten, han sad at vente på, både at få sin døm fra tidligere og sin nye døm, og så fik han besked på, ej, kom igen syv dater, har vi tid til at fortsætte.

Ja, men der er næsten som en fyl med hele deres flugt og sådan noget, og du har ret netop, hvor meget de nåede på den tid.

Det er helt vildt.

Men også, at vi i nået lige kom hjem fra ferie, få timer før.

Altså der er så mange tilfælde, det hedder her.

Frygtligt.

Ja, ja, hvis det lige havde været lidt anderledes, så ville det ikke hende, det var gået ud over...

Hvis den 17-årige ikke havde haft det indstinkt og træk hovedet til sig, så var hun måske død den aften.

Jeg føler, at det var gået ud over nogen den aften.

Han var ude på sådan en rampage, ikke?

Han skulle prøve det.

Det var der, for han troede, det kunne være.

Sørge lidt.

Det er det.

Nu skal vi så høre, hvad det er, du har fundet frem.

Jeg tror, jeg ved ikke, om man kan sætte et label på, som er noget med true mystik, ved det magligt.

Men det er cirka der, vi er.

Nå, ja, så er jeg...

Er du klar til det?

Ja, jeg er klar til.

Greenbow har gjort det nemt for dig.

Du får lavet box installeret og alt strøm til din biler bolig til ren inkøbspris.

Og skal du på roadtrip, så har du været gang til over 300.000 lavedepunkter.

Så køb ind på greenbow.dk og få din installation fra kuningronen.

I sommeren 2014 tog seks unge tyske fyre fra Berlin alle sidst i tyverne på en ulang hæretur til Sortehavskøsten i Bulgarien.

De indlogerede sig på det populære strandhotel Golden Sands i hovedstaden Varna den 30. juni. Dane gik med at tage på stranden, hænge ud ved poolen og spille fodbold over om aftenen til vennegruppen i byen.

De besøgte lokale hvertuse og diskutere, hvor de dræk og festede.

Og det var netop i den forbindelse, at den aftenen gik galt.

Den 5. juli var fær indlagt mod ende til fyrene i byen igen.

Det var mening, at de skulle flyve hjem to dage senere.

De tog til en sportsbar i Varna for at se VM-kampen mellem Holland og Costa Rica, der begyndte klokken 23.

Stedet var pyntet fæstligt op, og der var forskellige flag på bordene alt efter hvilket land de besøgende kom fra.

I løbet af aftenen efter at have fået en del dræk, kom den ene af de seks venner, 28 år i Lars Mittank,

op og skændes med nogle af de andre gæster på barn.

Lars Joachim Mittank kom til verden den 9. februar 1946.

Han voksede op i den nordtyske by Marne i Slesby Holsten, men flyttede 150 km væk efter endt uddannelse for at arbejde som operatør på et kraftværk i Wilhelmshafen.

Han havde spillet fodbold siden, han var lille, og når han var på færd, skulle det helst være aktiv. Det skulle være en sportsfiskeri eller dykkertur.

Han var et uden dødsræske, han kunne godt lige gå på jagt og fiske og den slags.

Ikke noget med sådan at ligge og dage, så det her var også lidt en atypisk færeform for ham.

Lars elskede sit job, men han tilbrægte også meget sin tid med barndomsvenner og familie i sin

hjemby Marne,
efter at hans far havde fået en blodprop i 2012 og havde brug for pleje.
Lars kørte hjem, så ofte som muligt for at aflaste sin mor.
Reisen til Bulgarien med vennerne var som sagt ikke den typiske færeform for ham,
men muligheden bød sig på et godt tidspunkt.
Han havde helt klart brug for at komme lidt væk og få genopladet batterierne efter en stressfull tid.
Så tilbage til det her samme stød i Varna's nattelev.
Skenariede mellem 28 år i Lars og 4 tyske fyre, han tilfældig var tørnet sammen med på barn,
handlede om fodbold.
Lars havde været hverderbremendt fan siden han var lille og han var iført i en hverderbremendt t-
shirt.
De fire landsmænd holdt med Bayern München, så måske var det det, der havde antændt dem og
havde fået dem til at konfrontere Lars,
altså fordi de følte sig provokeret af ham.
Vennegruppen havde dog en god aften på barerne Lival, fordi de var nogle af de sidste til at gå
derfra klokken 4.00 om natten.
Nogle af fyrene var Sultne og ville forbi en nærliggende McDonalds for at få noget netmad.
Det var Lars, dog ikke interesseret i, han var ikke Sultne og meddelt, at han ville vente tilbage til
hotellet,
der lå godt en kilometer derfra, alene.
Men det skulle han ikke have gjort.
For på hans gårdtur i mørket blev han overfallet og tæsket af en gruppe mænd, som han mente var
russiske eller bulgariske.
Det var hans egen teori, at de tyske fodboldfans fra barn havde betalt dem for at gøre det.
De havde faktisk netop sagt til ham, at det var nemt at betale nogen for den slags i Bulgarien.
Da vennerne så ham på hotellet om morgenen, var han i en frygtlig forfatning.
Han havde fået nogle hård slag på kæben og havde und i venstre øger.
Han ringede til sin kæreste hjemme i Tyskland og fortalte hende om denne her ubehagelige
oplevelser og de smerter han nu havde,
og hun opfordrede ham til at søge læge.
Han tænkte dog, at det ville være umuligt på en søndag, det var den sjæde julie og venneflokk
skulle flyve hjem næste dag.
Ikke noget med at gå til politiet?
Nej, det har de jo bare ikke tænkt, var noget vindigt.
Man, der den 7. julie på afrejsedagen, havde Lars stadig und i øret og det bekymrede ham.
Han opsygte derfor en lokal læge for at få det tjekket inden han skulle have stedet med de andre om
aftenen.
Og det var godt han gjorde det. Lægen kunne oplejse, at hans trommehende var sprunget.
Ej, det er så smertefuldt.
Og han blev derfor frarådet at flyve hjem til Tyskland sammen dag.
Trykket i kabinen kunne muligvis for hver skaderne fik han af vide.
Lægen mente også, at det ville være bedst, hvis han tog på hospitalet og henvist ham til Sygehuset,
Sankt Anna, i Varne.
Tilbage på hotellet tilbyd vennerne, at de kunne blive hos ham, eller i det mindste, at en af dem

kunne forlænge turen og blive hos ham, indtil han sikkert kunne sætte sig op på et fly. De insisterede faktisk, men det ville Lars ikke høre tale om. De skulle bare tage hjem og så ville han følge efter, så snart han kunne. Han skulle nok klare sig helt fint på egen hånd i Bulgarien, forsikrede han. Han havde også en rejseforsikring og mente, at han kunne få hjælp til at komme hjem. Men han havde heller ikke været bange for, at de skulle komme igen de fyre der. Det lyder ikke sådan på det her tidspunkt, nej. Så den 7. Juli 2014, to dage efter overfaldet, rejste vennergruppen retur til Tyskland uden Lars. Da de forlode ham, var han i fint humør og virkede afslappet, noterede de sig. Der havde i det hele taget ikke været noget usædvanligt ved hans opførsel under turen. Det eneste de havde bemærket, der måske var lidt atypisk, var at han ikke havde spist særlig meget i løbet af deres uge sammen. Hans appetit havde virket lille. Han havde som regel ikke bestilt meget andet end en lille skuld, sove eller en salat, når det var ude. Men det kunne måske altså også handle om, at varmen var intens temperaturerne noget op over 40 grader i dag, time og nek. Ja, ja. Så har man bare mindre lyst til at spise. Lars tjekket ud af Golden Sands på samme tid som vennerne, og mens de flere hjem til Tyskland, tog han afsted til hospitalet, som Lene havde rådet ham til. Det kom der dog ikke noget ud af. Lene nægtede at tale engelsk, altså det var bare, det var dårligt møde. Lene ville ikke tale engelsk, han troede ikke symptomerne alvorligt, han indlagte ham i hvert fald ikke. Lars opfattede det faktisk, som om han håndede ham lidt grinede lidt af, hvad han fortalte. Han gav ham dog en recept på noget antibiotika. Lars hentede medicinen på et apotek, han kørte direkte fra hospitalet til apoteket, og der efter tjekket han ind på et billigere hotel, der lå tættere på Lufthavnen. Han var alene, og hotelet lå et lidt afsidslæggende sted, men det var høj sæson for turisme, så alt andet var bukket, det var ligesom det, der var. Og nu er det så, at historien tager en dybt besøgnelig drejning. Det var stadig den 7. Juli 2014, da overvågningskameraer på Lufthavns hotelet, hvor Lars Mitank netop var tjekket ind, fanget at den unge mand opførte sig utrolig mærkeligt, paranoid faktisk. Han gik mekanisk frem og tilbage for igen, han gemt sig i en elevator, og han kiggede sig konstant over skulderen og skanded sine omgivelser og glovede ud af vinduerne, som om han var bange for nogen eller noget. Han var tydeligt presset. Han ringede til sin mor hjem i Tyskland og viskede til hende i røret, at fire mænd forfulgte ham, og at de enten ville røge eller drepe ham. Han bad hinom og spære hans bankkonti og kort, så han ikke kunne spores. Han havde bemærket, at receptionisten på hotelet havde kopieret hans kreditkort, da han tjekket ind, fortalte han også. Han bad sin mor Sandra Mitank om at fylde hans telefon op med taletid, og det gjorde hun. Hun kunne sagtens høre, at noget var helt galt, og fornemmet, at Lars reelt var i far.

Han fortalte hende om alt det, der var sket med fodboldfansene på barn, og øret, der havde forhindret ham i at komme hjem sammen med de andre.

Lars bad sin mor om at anmelde sagen til forsikringen, så han kunne få hjælp til hjemrejsetransport. Det gjorde hun selvfølgelig for sin søn, og ringede tilbage til ham lidt efter, og fortalte, at det var klare, og at hun havde et sagsnummer.

Lars fortalte nu sin mor, at der var noget galt med hotellet, at han var nødt til at forlade stedet, og han gentog, at hun skulle spære hans bankkort, fordi hotellet havde kopieret det.

Og det her med, at det var blevet kopieret, da han tjekket ind af receptionisten, det var ikke noget, han havde oplevet før andre steder.

Så der var et eller andet ved det, der bekymrede ham, han synes, det virkede mærkeligt.

Det var ikke sådan en åldskole med, der tog de jo sådan en papirisk kopi.

Ja, det er faktisk lidt den, jeg forestiller mig. Jeg ved ikke, om det var det.

Og det har han set, og så har han følt, at det var mega mærkeligt. Han har følt sig overvåget, og han fortalte sin mor, at hun skulle i hvert fald spære det noget.

Og det må have været frygtligt for hende. Altså selv så langt væk, og man prøver at hjælpe sit barn. Hun taler med ham af flere omgange, og nu ved det her seneste opkald, der siger han pludselig, der er noget galt med hotellet.

Der er noget galt med hotellet. Han var nødt til at forlade stedet. Og nu er det altså aften igen, ikke? Skynter også bærminkort. Sandra Mitank gjorde som han ønskede, og så bestilte hun også en busspilett til ham næste dag i tilfælde af, at han ikke ville få lov til at flyve.

Det fortalte hendes mavefornemmelse, ligesom hende, at det ville være en god ide.

Så havde han i hvert fald den, og kunne komme hjem.

Sandra bad sin søn om at få noget søvn og samle kræfter til de næste dagens indstrængelser. Hun ville have ham hjem på Englanden måde, og nu var det aften.

Men ikke længe efter ringede Lars til hende igen, der er noget galt med det her hotellet, gæntog han.

Han uddypede ikke, men hans mor forestillede sig, at han følte sig overvåget af Englanden kron. Jeg blev nødt til at komme væk herfra, sagde han som noget af det sidste til hende.

Klokkeren 1 om natten forlod Lars hotellet og var væk i en timetid før han kom tilbage igen.

Det er uvisst, hvad han foretog sig i løbet af den time.

Men han ringede efterfølgende til sin mor, det vil sige midt om natten, og fortalte, at han netop var blevet forfuldt af fire mænd.

Han næsten viskede i telefonen, fordi han gæmses for de her mænd, og han sagde også noget med, at han var højt oppe og kunne falde ned, og kort efter blev rødlagt på.

Klokkeren 3.06 sendte han en SMS til sin mor.

Sef Sild 500, hvad det stod om.

Og Sef Sild var den antibiotik alene, havde udskredet til ham, som han havde hentet tidligere ikke på apoteket.

Og visste man, at han havde forlattet hotellet, og var kommet tilbage på grund af de overvågningskamer,

som der også var, eller hvordan ved man, at han gik og kom tilbage?

Ja, det vil jeg tro.

Fordi det er så meget sikker, at alle steder, at han var væk i en time fra kl. 1, og man ved ikke, hvor han var.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Nej, og der er ikke nogen andre steder, han er blevet sputtet, eller?

Nej, og hovedet ikke, man aner ikke, hvad han lavede.

Og han ringede jo så, og fortalte, han var for fuldt af fire mænd.

Og kl. 3.06 sendte han sig denne her SMS, Sef Sild 500, hvad det er.

9 minutter senere sendte han, stort set sammen besked igen, Sef Sild 500, hvad er det her?

Sandra ville ikke ringe til sin søn, fordi hun tænkte, at han stadig gæmser,

men hun købte en flybelat til ham med afgang kl. 16.20,

sammen dag, altså nu var det hun lært ikke, den 8. Juli 2014.

Det ville betyde, at hun kunne ordne lettet op, når han landede i Hamburg kl. 21.45.

Sandra lå vågen resten af natten, og ventede på at høre nyt fra sin søn.

Tidligt næste morgen pakket han sine ting, og tog afsted fra det her billige hotel,

og kørte med en taxa til lufthavnen, og i den sad også en kvindelig passager.

Taxaschufføren og kvinden fortalte senere, at Lars' pupiler var udvidet.

På overvågningsoptagelser kan man se Lars blive sat af ved varmen af lufthavnen kl. 5. om morgenen.

Lidt efter ringede han til sin mor, og fortalte, at han var ankommet til lufthavnen, og at han var glad for at være der.

Dog kunne han ikke tale med hende i lang tid, fordi hans batteri var flet.

Hans telefon ville snakke gå ud.

Det må også have været en letelse for hende at få hende at vide.

Nu er han i lufthavnen.

Han har en flybelat, og han er i lufthavnen, og han klarede denne her vanvittig nat.

Han nåede dog at sige til sin mor, at han havde brug for penge, og han bad hende om at sende et beløb gennem Western Union.

Han havde netop talt med en person, som havde forklaret ham, hvordan det fungerede, og de instrukser gav han klart og tydeligt videre til sin mor.

Hun opfordrede ham derudover til at finde en læge i lufthavnen, som kunne undersøge hans øger før han sat sig om bord på et fly.

Sandra overførte lidt efter nogle penge via Western Union, som hun havde fået besked på, 500 euro uden at de havde talet om noget specifikt beløb.

Og så ringede hun igen til Lars for at fortælle ham, at det var klar.

Men nu hørte hun kun en slags mumlen i den anden ende, og hun tænkte, at han måske var ude på badeværelset og i gang med at vaske sit ansigt.

Altså så telefonen blev taget.

Ja, og hun hørte en mumlen, men det var ligesom det.

Hun lavede på og forsøgte at ringe til ham igen lidt senere, men nu tog han den ikke, og Sandra blev mere og mere urolig.

Hans adfærd, alt hvad der var sket, var totalt ulige hendes søn.

Men hun noterede så også det her med, at han var i stand til at give meget præcise instrukser omkring det her med Western Union.

Altså, det var roligt.

Det var han ikke forvirret omkring.

Nej, og hoved ikke.

Den 28-årige lyshåret Lars var sommerligt klædt med knælange mørke shorts, en gul t-shirt og hvide

gum i sko.

Han var nem og spurgte blandt de øvrige rejsene på videooptaleserne fra Lufthavnen.

Lars havde en rygsæk på, og bare derudover på en sportstaske med høj og høj.

På videoen kan man se Lars bevæge sig roligt gennem terminalen og gå rundt i et almindeligt tempo, præcis som alle andre.

Der var individ påfaldende ved hans opførsel.

Lars fulgte sin mor's råd og opsygte en læge på stedet klokke 9.

Han ville have Lufthavns lægen Kosta Kossertorv til at kigge på hans tromhende en sidste gang før han rejste hjem til Tyskland.

Dr. Kossertorv fik indtryk af, at Lars virkede urolig under denne her næsten tre kvarter lange undersøgelse af ham.

Men ikke på et niveau, hvor det skulle håndteres på nogle måde.

Han tog Lars' temperatur og konstaterede, at den var fin, ingen feber, og han kiggede nærmere på hans øger.

Han ville give ham nogle tabletter, men Lars afslog, og Dr. Kossertorv gav ham grønt lys til at flyve.

Det var ikke så slemt med det øger, at han ikke kunne rejse hjem.

Det er uklart, hvad der præcis skete her efter, for lægen har siden fortalt forskellige versioner af forløbet.

Men enten sagde Lars, at han lige skulle på toilettet, hvor efter han gik ud af rummet, uden at tage nogle af sine ting med.

Verken, bagage, telefon eller rejsedokumenter.

Eller også kom en uniformeret Lufthavns medarbejder pludselig ind midt i konsultationen, og det fik Lars til at udbryde.

Jeg vil ikke dø her, jeg må væk herfra. Så stormede han ud af lokale næsten, som blev han jaktet.

Og herfra er vi sikre på, hvad der skete, for det kan ses på optagelser fra Lufthavns overvågningskameraer.

Han tønseede gennem Lufthavnen og stoppede ved hovedengangen et kort sekund, før han løb ud gennem de skydedøjer, hvor han også var ankommet.

Lars fortsatte spurgte den udenfor, han skruede over parkeringspladsen med høj fart, før han nåede til 2,5 meter højt piktrødshejn, som han kravlede over.

Ja, og han løb videre over en mark, altså kameraet kan se ham i det fjerne her, ikke?

Han løb videre over en mark med direkte retning mod en skov, og lidt efter løb han ind mellem træerne.

Og så forsvandt han. Han løb ind i skoven og var væk den 8. juli i 2014.

Og man kan ikke se andre mennesker på de her overvågningskameraer?

Der er ikke nogen der løber efter ham. Så han løb ind i skoven, ud af Lufthavnen, overveje, parkeringsplads, køjt, piktrødshejn, marker, ind i skoven.

Han er ikke blevet set siden. Han er simpelthen ikke blevet set siden.

Det var det sidste glemt, at en unge mand i den gule t-shirt, og der er nu gået 9 år siden nogen har set eller hørt fra ham.

Lars Mittank er siden blevet kendt som den mest berømte forsvundende person på YouTube, fordi optagelserne er ham, der står mig ud af Lufthavnen og kræver over et hejn og løber ind i en skov.

Selvfølgelig er helt ekstremt mystisk. De kan ses. Det er så mærkeligt.

Efter, at politiet i Bulgarien opgav og klarlægge, hvad der var sket, og de kunne ikke finde ud af det,

hvor han var hende og hvad der var sket med ham, hyrede Sandra Mitank en privatdetektiv for at undersøge sagen for hende. Hun er overbevist om, at hendes søn som af hendes eneste barn stadig er i liv, men at han måske har mistet hukommelsen.

Hun ved det ikke, men hun tror i hvert fald, han er i liv. Han var som vi ved glad for at fiske og gå på jagt, så måske ville han godt kunne klare sig på egen hånd i den vilde natur.

Sandra er overbevist om, at han lever, men at han har brug for hjælp til at finde hjem, og hun har ikke tænkt sig at give op.

Nej.

Hvis mit barn er i vanskelighed, så bliver jeg nødt til at hjælpe. Jeg har en følelse af, at han har brug for mig, har hun udtalt.

Løb han uden nogen af sine ting?

Ja. Han tog ikke noget af det med sig.

Ingen telefon?

Nej.

Hvad med de piller han havde fået? Lod de også tilbage?

Ja.

Ingen ting. Altså han efterlod det hele stormet ud og ikke blevet set siden.

Ved du, om man nogensinde testede de der piller?

For hvad det var? Nej, altså det skulle egentlig bare være antibiotika fra apoteket. Der er snak om, at det er noget medicin, der kan have bivirkninger hen af hallucinationer og den slags.

Men om det kan forklare så besøgn og livet færre ikke, også forklare, at han så ikke har dukket op siden.

Og det er måske lidt sværere forstøjelse.

Jeg var ude i sådan en vild konspirationsteori om, at det var nogle forkerte piller, der var i den der blisterparket.

Men stadig hvilken pill skulle gøre, at han bare sådan forsvandt?

Og Isardil sad ikke, når han ikke tog den længere, han efterlod den.

Sagen har fået stor opmærksomhed, og tusind har hjulpet med at uddele flyers for at sprede over.

Der er også grupper på Facebook med mange, mange tusind medlemmer, og Lars' mor har deltaget i tv-programmer på både tysk og bulgarsk fjernsyn for at skabe opmærksomhed om sagen.

Gennem årene er der løbende tækket henvendelser ind fra personer, som mener, har set Lars, men det har altså været falsk alarm hver eneste gang.

For eksempel i december 2016, da politi i Brasilien spotte en mand, der vandbrede langs motorvejen og virkede desorienteret.

Hans tøj var beskidt og ødelagt, han havde langt filtreret lyst hår og et stort blondt fulskæk.

Han havde ingen ide på sig og ingen visste til sygenladne, hvem han var.

Et billede af ham i en hospitalsenk begyndte at florere på sociale medier, og koplingen til Mitank sagen blev lavet.

Kunne det være Lars.

Desværre visste sig at være en anden forsvunden mand, nemlig en Kanadjavanavn Anton Pilipa, som havde været væk i fem år, og nu endelig kunne blive genforenet med sine familie.

Og det er jo den samme forløsning, Sandra Mitank håber på at få en dag ikke at opleve.

Ved du om de nogle siden gennemsygte den der skov, det måtte de jo have gjort?

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Jeg ved faktisk ikke, hvor grundig efterforskningen har været. Det er jo ikke sådan noget med, at han løb ind i skoven, og så begyndte man straks at efterforske sagen.

Nej, altså en person, der godt løber ud af lufthavnen, uden at det betyder noget ikke, så der har jo også gået tid.

Det er jo så dæk, der er gået lang tid.

Så hun har ventet ham hjem, og så har han ikke kommet hjem på det fly, og så har hun begyndt at sætte i gang?

Hun ringede, ja, hun har ret hurtigt begyndt at ringe rundt, og så til folk ud i lufthavnen, og alle mulige hun sat.

Himmel har jo i bevægelsen, ikke?

Ja.

Og hyrede sig denne her privatdetektiv, og jeg mener også, hun selv fløjte til i pulgarien.

Alt muligt for at prøve at finde ud af, hvor er han, hvad gør jeg?

Hvad er sket?

Mit barn er bare væk.

Hvorfor?

Og der kan det godt være, han er en voksen mand, men det er hendes barn.

Ja, ja.

Men han er 28, ikke?

Og der er slet ikke noget ved adfægeren, hun kan genkende?

Nej.

Det er jo også mærkeligt, ikke?

Nej, det er fandme mærkeligt.

Ja.

Så der er jo en masse spørgsmål.

Har han fået det året i slag i hovedet også, da han fik tesk?

Ja.

Det er jo en af mulighederne, altså da han fik tesk, skete der sig et eller andet med ham, ikke?

Ja.

Som har gjort, at han blev kæmpe par nu i?

Ja.

Hvorfor var der nogen efter ham?

Han op.

Det er jo det næste.

Tænk, hvis der var nogen efter ham.

Altså han havde jo lige fået tesk af fremmede med en gang.

Ja, ja.

Så man er jo præcis.

Ja.

Altså er man også paranoid, hvis der egentlig faktisk er nogen, der følger efter en?

Men det er det.

Han havde, er der kommet noget frem om, at han havde en foretid, men noget psykisyt om.

Det havde han ikke?

Nej.

Det er altså selvfølgelig et af de store spørgsmål, ikke?

Var der noget med det?

Kunne han være ind i en eller anden manisk periode eller et eller andet psykose?

Nej, han havde altså ikke en historik med psykiater om.

Og det kan jo ske ret hurtigt, men det var jo heller ikke sådan, at hans venner havde haft nogen som hans fornemmelse af, at han var på vej ud af en tangent, da de tog af stedet, vel?

Nej, og så var de jo heller ikke taget af stedet og havde efterlattet ham.

Han virkede helt almindeligt.

Det var som om, at det gik i gang, da han checkede ind på det her lidt skumle hotel til dig på Lufthavnen.

Og begyndte at tage det her medicin?

Ja, det var jo efter, at han havde hentet medicinen, men som han jo også var skeptisk omkring, fordi han sendte sms'er til sin mor.

Hvad er det her egentlig?

Hvis man først bliver paranoid, så gør man det jo nok over alt fremmed i en ting.

Men du kan tro, at der er mange oplysninger om at være op og ned her, og der er altså også nogen, der skriver, at han ikke havde åbnet den medicin.

Og han havde ikke taget det?

Det har jeg læst nogle steder om, at jeg ikke er sikker på, om det er rigtigt.

Men det er der også for lyden om.

Så hvad var der med ham, ikke?

Hvad var der med ham?

Hvad er op og ned?

Og det er der jo også at mærke.

Hvor er han henne?

Ja, fordi selvom vi forestiller os, at det er korrekt, at der var et eller andet med medicinen, der gjorde, at han blev dybt paranoid.

Et slag i hovedet?

Ja, en kombination af et slag i hovedet og medicinen, der gjorde, at han hallucinerede og blev paranoid.

Det forklarer jo ikke.

Hvis han så bare løb grundløst ind i skoven, det forklarer ikke, at han ikke har ducket op.

Nej.

Jeg er død eller levende.

Ja.

Ja.

Det er supermærkeligt.

Nej, hvad tror du?

Hvad tænker du så?

Hvad tænker du så?

Hvad tænker du så?

Nej, jeg kan simpelthen ikke finde ud af det.

Jeg kan simpelthen ikke finde ud af det.

Jeg går forstå, at hans mor stadig leder efter ham.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Jeg tror også, jeg vil have sådan en fornemmelse af, at han er pludselig blevet ramt af sidsygdsm eller et slag i hovedet.

Han render for videre rundt og ved ikke, hvem han er, han lever som en ene borer i skoven.

Hun heller faktisk til, synes jeg, det virker som, at der var nogen efter ham.

Okay.

Jeg kunne også snakke om, kunne han være blevet op for noget menneskehandel, organsal, et eller andet vandvittigt.

Men det er jo fordi, man fantasien løber også løbsk, ikke?

Altså så er vi nede.

Vi skal ud af alle avenyr, ikke?

Men han har været panned ud over for alle, også politimænd og folk i uniform og sådan noget.

Fordi hvis man føler sig troet og noget udefra komende, vil man så ikke opsøge lufthavns politiet eller sikkerhedsvagt.

Hjælp mig, der er fire mander over og de har allerede testet mig en gang.

Ja, det var godt.

Jeg ved ikke, hvem det er. Hjælp mig.

Men det var så meget præcis, at han var skeptisk over for alle.

Ja.

Bang for alle.

Så det kunne jo også godt tyde på, at han havde en eller anden manisk, psykotisk.

Jeg ved det ikke.

Men mystisk er det i hvert fald.

Det er virkelig, virkelig mystisk.

Jeg viser dig lige hurtigt, et billede af ham.

Jeg tror faktisk, at jeg kan genkaldme det her overvågningskamera, hvor han lige præcis går ud af skyddørne fra lufthavnen.

Og det er jo de her overvågningsbilleder, der gør, at han bliver kaldt for den mest berømte forsvundende person på YouTube.

Der er millioner, der har set de her overvågningsbilleder ikke.

Fordi det er så mystisk.

Men du skal lige se et billede af ham her.

Vi er jo ude i sådan noget.

Han ligner virkelig bare en pan, pan ung mand.

Som er bare så tur med...

Ja, sådan lidt tysk boyband.

Meget.

Der læser bøger.

Ja.

Ikke?

Så har de prøvet at lave noget der med, at give ham skæg på og sådan noget.

Ja, for at også vise folk, og se det hans mor ikke.

For at vise folk, hvis han nu lever i den vilde natur, og alt er grud ud, så vil han se sådan noget.

Han ser ude. Er han 28 på det billede?

28. Jeg synes, det ser meget rigtigt ud.

Okay.

Og også, han havde det her rigtig, rigtig god job på det her koldkraftværk.

Og en kæreste, der gjorde det.

De værk satte også en undersøgelse, fordi de var så reskælder med vores medarbejde.

Sager du ikke også, han havde en kæreste, der gjorde det?

Jo, jo.

Så der er ikke noget, der tyder på, at han kunne have lyst til at forsvinde?

Nej, det er altså selvfølgelig også noget, der er blevet talet om, men det var der altså heller ikke noget, der tyder på.

Han er ikke sikker på, at man ville gøre det på den måde, så...

Nej, det ville være en lidt voldsom måde, ikke?

Ja.

Og videoen skal du lige se bag efter, men jeg løber selvfølgelig, at jeg både deler billeder og video af Lars Mitra.

Ja, det kan være, at det er tid til en ny runde af stories på Instagram, så kan vi ikke få Tjentjule med Sabe Majersken.

Ja?

Ja.

Tjentjule hedder hun det?

Tæftere.

Leonardo?

Leonardo.

Det er rigtigt.

Hun skal op, hvis vi skal lave nogle billeder af hende.

Ja.

Du havde ikke nogen billeder af Sabe, vel?

Eller smykkerne?

Nej.

Ej, det er også okay.

Men der var ikke ryden og...

Hva' der det?

Sliven og yksten, ja.

Ej...

Hvad med det?

Ja.

Jeg håber ikke, han er løbet den vej.

Nede til Italien?

Ja.

Ja.

Tænk, hvis han blev jaktet jo, ikke?

Altså...

Man har man fundet de der fyre, som måske ikke har høret...

Nej, og det er også det, der er så mange ubesvaret spørgsmål, og så er det også noget med, at han lufthavns læne er en lille smule creepy,

fordi han har ændret forklaring tre gange om, hvad der sker.

Nej, det er mystisk.

Ja.

Hvorfor kan du ikke bare fortælle, hvad der sker?

Ej, hvorfor det?

Ja.

Ej, det er også...

Men det er nu, man klarer til at se mystik rundt om alle.

Ja, altså spøgelse af alle steder.

Ja.

Men ja, det var historien om 28 år i Lars Mitank, der var på ferie med venner.

En god ferie lød det som ikke ret klassisk, men som altså blev forhentret i at rejse hjem,

på grund af en sprængt trommehende og endte med at forsvinde i en skov i Bulgarien.

Helt blå luft.

Ja.

Og her har jeg fat i mellemmagasine Norsk TV2, Berlin-spektater, spigel og en gennemgang af sagen på YouTube,

der lavede samarbejdet med Lars' mor, som hedder The Mysterious Disappearance of Lars Mitank.

Og jeg skal nok dele nogle billede og noget video, men folk er sikker, at der allerede gået i gang med at blive for at se den video der.

Det er jeg også langt ude.

Jeg havde skrevet hans navn op på min liste.

Ja, du havde opfattet, at der var noget weird der.

Ja, men jeg har ikke, jeg visste ikke særlig meget om den.

Jeg havde bare lige registreret mig. Mystisk sag, ung mand forsvinder, så skrev jeg hurtigt navnet ned,

og du ved, så lægger den og venter til, at man har tid til at grave i den, men så havde jeg dig til at gøre det beskidt.

Det er helt ærligt prøvligere år.

Det var så vildt, jeg var bare sådan, hvad?

Han sprænger sin trummehinder, rejser ikke med hjem, og så tager han ud til Lufthavnen for at tage hjem.

Og går ud af døren og forsvinder.

Og lige pludselig så tonser han bare ud af Lufthavnen, hopper over et piktrådsejn over en mark, ind i en skov, væk ingen har set hans siden.

Hvad? En almindelig velfungerende ung mand med et godt job, et godt netværk,

og glad for alt det, han har køret for sig i sit liv.

Ja, der er to muligheder. Der er et eller anden, der er gået galt i hans hoved, eller der var nu efter ham?

Ej, shit! Så skulle de være fuldt efter ham ud til Lufthavnen?

Jo, men hvad så? Hvorfor forsvinder han bare?

Hvorfor har man så ikke set nogen fire mændløb efter ham, og kravlåret det samme pejn, og forfulget ham ind i skoven?

Fordi de ville jo sød for alt, at man skulle have fingrene i ham, ikke?

Jo, så skulle de være kørt bagom, eller jeg ville prøve at høre.

Questions, questions.

Ej, det er...

Hvor er han?

Ja, hvor er han hen, ikke? Og det er jo også bare frøkligt for hans starkes mor, som skal lide mig den uvished, ja.

Det kan man ikke, men han kan ikke give op.

Og tænk, altså, der kommer jo nok aldrig noget svar?

Nej.

Nå.

Det håber jeg for hende, der gør, men...

Har du en spændende anbefaling med Thers?

Det har jeg, som vi talte om sidst, så er der jo masser at vælge mellem.

Men jeg har faktisk haft den her på min liste længe, og nu fandt jeg endelig tid til at se den.

Jeg visste nok godt, at den ville være hård at se, og derfor så har jeg sådan udskutten, og udskutten, og udskutten.

Men det er altså en fejl.

Jeg ikke vil have andre begård, så nu har jeg den med.

Jeg synes ikke, du skal snyde dig selv for at se Black and Missing på HBO Max.

Okay.

Jeg afventer.

Det er et ansigtsudtryk.

Ja, jeg har ikke set den.

Nej.

Men jeg har set...

Jeg har set den af dig.

Ja.

Jeg har registreret den eksisterie.

Og helt generelt har Sager om savnet personer ikke den helt store prioritet i USA.

Politiet bliver målt og vejret på, hvor mange drab og voldige forbrudelser de opklarer.

Og at være savnet bliver selv en anskud som noget, der har forbindelse til en forbrudelse.

Nej, og hvad skal de også gøre? Det er jo et kæmpe arbejde, som de ikke har ressourcer til.

Ja, der er et sted mellem 1.500 og 1.700 personer om dagen, der bliver mælde savnet i USA.

Om dagen, om dagen.

Så selvfølgelig kan vi ikke rykke lige meget på alle Sager.

Nej.

Mange kommer heldigvis også hjem igen eller bliver lokaliseret på anden vis,

så man på den måde kan få vist sig om, at de er i god behånd.

Og så kommer det vel også an på hvilket område man bor i, og hvilken person det er.

Altså hvis en fireårig pige bliver forsvundet i et rit velhavokvater i Washington eller sådan noget, ikke?

Jo.

Så bliver hun jo eftersygt med det samme.

Der er nemlig rigtige mange parametre, som folk bliver vuderet på, når de forsvinder.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Det er faktisk også sådan, at Sager om sorte savnet ligger uopklad hen 4 gange så længe som Sager om hvide savnet.

Ja, det kan du godt bilde mig ind.

Alt for mange i Sager sorte, børn og unge bliver betræktet som bordløbende.

Ja.

Og den klassifikation gør, at der ikke bliver udsendt en amper og lødt.

Ingen gang når forsundende personer bliver fundet døde, og det står klart, at de har været udsat for en voldig forbrydelse, helt som familierne måske har mistænkt.

Også, om de har prøvet at gøre alle opmærksom på, så ingen gang der bliver politiet kritiserede for det mangelfulde arbejde.

Det prøver tidligere politipotent Derika Wilson og hendes viereende Natalie Wilson at lave om på.

De har stiftet en NGO ved navn Black and Missing, og de arbejder altså indad på at ændre de her mekanismer, som de mener stammer helt fra slagverides tid.

Samtidig med organisationen, så også er helt hans åren, når de hjælper familie med savnet børn.

Det er deres arbejde, man følger i de fire episode af Black and Missing på HBO Max.

Det er en virkelig god, men trist indføring i et system som fejler, og det er på alle planer.

Det gælder, når der taler om ikke at udsendte en amper og lødt på et barn, ligesom der er en viss lighed, når det kommer til at få identificerede offren, når der taler om sorte kvinder.

Jeg har lyst til at fortælle dig lidt mere, for at sikre mig, at du ser den her.

Jeg kan godt høre det.

Men jeg er også bange for at tage bråden af den vrede for undren og harme, som man sidder tilbage med, når man har set den.

Så jeg tror bare, jeg skal sige, det skal du se.

Black and Missing på HBO Max.

Virkelig godt indblik i også, hvordan hele systemet arbejder med forsvundne personer, og det er jo virkelig vildt for os at tænke, at det bare ikke er noget, der ressurer sig til.

At et lille pige forsvinder.

9, 10, 11 år gammel.

Det er altså vigtigt, at der bliver sat spot på det, fordi vi sidder bare og har en forventning om, at selvfølgelig bliver alle eftersygt.

I hvert fald børn.

Men det gør de altså ikke.

Der er nogle fejl og mangler i et system, som er forskellige årsager, ruderer, folk forskelligt.

Ja, og det er rigtig, rigtig godt at forsætte spot på de her tal, fordi de taler for sig selv.

Det kan du jo ikke forklare på andre måder.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Når sager om savnet, sortepersoner ligger uopklagede hen, fire gange så længe, som sager om hvide forsvundne personer, så er det jo helt tydeligt, at det kan jo ikke forklare os på så mange andre måder.

Nej, det skal man i hvert fald lige have kigget på, hvordan kan det være, ikke?

Ja, det skal i talesættes.

Så det var den, jeg havde valgt at tage med i dag, Black and Missing på HBO Max.

Ja, tak for den.

Har du grad ned i en af de mange anbefalinger, vi også kunne tage med i dag?

Ja, det har jeg.

Jeg synes faktisk, det er meget godt, du lige er over på HBO, fordi det længe siden, jeg rigtig har været der, der ligger noget, jeg kommer i tanker om, nu jeg skal have set, som jeg har anbefaltet før, men det har en annen version af det.

Du ved måske, hvad jeg snakker om.

Du er tricky.

Ja, så over på HBO.

Vi har jo også kommet på Sky Showtime fornyligt, ikke?

Altså efter, at vi har set Yellow Jacket, så jeg har gået på opdagelse i deres univers, og jeg har fundet en rigtig, rigtig god dokumentar, et-re del af en hos Sky Showtime.

Den hedder Libby,

er jo home yet,

og den handler om 21 år i Libby Squires for svinden tilbage i januar måned 2019.

En sag, som har fået enorm opmærksomhed i England med god grund.

Der er nogle uhyggelige ligheder til sagen om

Mia Skadehavke Stavn,

for Libby var i byen med sine veninder, og havde en fantastisk aften.

Hun var en udadvent, enormt vældig ung kvinde, som studerede filosofi på universitetet til hverdage.

På et tidspunkt i løbet af denne her bytour,

var hun efterhånden blevet så fuld,

at en dørmand nægtede hende adgang til en næt klub,

og hendes veninder mener egentlig,

og også at det måske ville være det rigtige tidspunkt

for hende at tage hjem på.

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

Så omsorgsfuldt sørgede de for at brege en taxa til hende,
og få hende sat ind i taxagen,
og fortælle taxa chaufføren præcis, hvor hun skulle hen.
Hun var for fuld til at danse,
og aftenen havde været god.
Nu skulle hun hjem.
Og de ville selvfølgelig også gerne lige have,
at hun gav en lyd fra sig, når hun så var kommet hjem.
Ingen griv til mig nu, du kommer hjem.
Libby blev sat af klokken 23.30, lige nærheden af sit hjem,
men hun nåede aldrig indenfor.
Flere vidner fortalte, at de havde set hende på gaden,
og at hun havde været tydeligt oprevet, hun grad og klynket,
men nægtede og modtager hjælp,
og var usammenhængende med det hun sagde.
Og så forsvandt hun efter det.
Hvad der skete med Libby,
det skal du altså selv se i denne her meget velproducerede dokumentarise,
engelske dokumentarise Libby,
at you home yet hos Sky Showtime.
Men jeg har lige lyst til at spoile en lille bit smule,
fordi den rejser et vigtigt spørgsmål,
og det er, om vi skal være mere ops,
og svarer i øvet,
om vi skal være mere ops på at reagere,
men bliver dømt for blodfærdighedskrænkelser gentagende gange.
For eksempel når de blodter sig,
bare sådan noget som at blodte sig igen og igen,
fordi erfaring viser faktisk,
at det kan være begyndelsen på en adfærd,
som kan udvikle sig til at blive desideret farligt.
Det kan jeg skal lære,
og det kan udvikle sig til noget mere og mere ekstremt.
Så det du siger er, at det er et rødt flag?
Det er et kæmpe rødt flag.
Nu taler vi bare om sådan noget,
som ham der, der renner rundt ud,
for helt vildt for alle mulige, man kan ikke borge i munden.
Altså, hvad er det næste hanskab,
for at få den spænding,
og den reaktion,
hvordan han har brug for,
fordi folk griner af det,
men det er faktisk måske slet ikke så harmløs,

som det ser ud.
Og så er der jo ikke noget harmløs ved,
som barn, det tror jeg alle, har prøvet,
og pludselig op fucking glo på en mand,
og står og ananerer ind i en busk,
eller ligger og lades som om han er bundet i skogbunden.
Det er sygt ubehagligt,
og faktisk så er det ikke noget,
vi bare skal ad,
og så løb hjem og sige, det har vi set.
Der skal mere til, når mænd bliver dømt,
fordi igen og igen.
Det sidder stadig i mig,
den oplevelse jeg havde,
da jeg var helt ung,
og oplevede en, der sad,
og ananerede i et sted.
Jeg har også et tydeligt billede,
at ham jeg så ind i en busk.
Jeg kan huske, hvor det var hende,
og hvem jeg gik sammen med,
det lyder virkelig som en klassisk blutter.
Det er total klassisk blutter, ikke?
Æd.
Men den ædfærd, den skal altså tages alvorligt.
Og det er bare for at sige,
det er ikke nok bare at dømme ham,
fordi det er sådan noget,
hvad får man for at blåte egentlig,
hvad er straffet for det?
Det er ingenting,
og så bliver det bare at være fed væk,
og ud igen, så kan de fortsætte at gøre noget mere.
Det er der, vi skal hen.
Nå.
Så er det sagt.
Man ser den rigtig, rigtig god på Sky Show Time.
Altså meget, meget, meget, meget, meget rørende.
Det er sådan en meget dystertitel, faktisk.
Men jo kun fordi,
at vi har en historie.
Der er en historik rundt omkring,
der er flere sager,
men ellers er den jo skyldt i titlen,

men den er bare vildt dystert.
Og virkelig, virkelig fint lavet
med alle hendes veninder,
og et godt portræt at hende os.
Ja.
Nå, men den vil jeg gerne se.
Det skal du.
Ja.
Er vi lidt tør for ordre nu?
Skidte det.
Skidte det lige der? Hvad er det det?
Det tror jeg, det var for første gang i historien.
Er vi begge to stille på serbetid.
Ja, vi skal ud i varmen,
og jeg vil, de kan også lige sige,
at det her helt fantastisk, dejlige vær,
og den her varme,
og sommerstemning er jo også bare
i skærnekunds rest til alt,
det der foregår lige nu,
alle de her store, store rett sager,
som kender stedet netop nu,
Mia Skadehavg i Stavn,
Fyrhedssagen,
Louise Boulit,
også kommer nogle fuldstændig groteske detaljer frem
i Fyrhedssagen,
om at han faktisk havde planer
om at angribe en børnehave på Armar,
og havde detaljeret planer,
og havde overvåget billeder.
Det er så skræmme, at jeg får kvalme
så,
over han havde prøvet at ringe
Ej, at forgæmme,
det er jo noget af det vigtigste,
at han faktisk havde
opsygt hjælp,
rigtig, rigtig mange gange.
Ej, det er friklert.
Godt ud med os,
og så tales vi
ved igen,
det kan du tro,

[Transcript] Mørkeland / Episode 216

der har vi noget helt nyt med,
og en nyhed,
der hænger på her til sidste minut,
vi har en spændende
afsløring med.

Og det hænger sammen med,
at vi var i fængsel i går igen.

Ja, vi var i hørsted Vester i går.

Ja, vi var.

Godt du, godt.

Vi snakkes ud om minut.

Hej.